

als met een kleurglazuur bekleed, zijn meermalen heel fijn van toets en modelé en hebben de bekoring van een argelooze aandoenlijkheid of lyrische speelschheid (blz. 32 en 37).

Het pronkstuk op de tweede bovenbedoelde tentoonstelling was een licht, dof wandbord van grijzig paarse kleur, uitgevoerd in een krimptechniek en herinnerend aan een of andere fantastische slangenhuid.

Een verrassend stuk, boeiend door de geanimeerdheid van zijn „korst” en door de eigenaardige, milde en broze kleur. In de laatste jaren heeft Lea Halpern echter verscheidene werken uit haar oven gehaald, die voor dit bord geenszins onderdoen. Wij beelden er enkele van af en willen trachten van eenige 'n beschrijving te geven, daarbij clementie inroepend van den lezer, ten eerste omdat de reproducties slechts een gebrekkig idee geven van de schoonheid der origineelen en ten tweede omdat pottenbakkerskunst nooit gemakkelijk te karakteriseeren valt. Ceramiek vraagt immers in feite om een aparte terminologie, die, zóó zij al bestaat, te weinig toepassing vindt om bij

benadering algemeen geldig te zijn. Aldus vervalt men spoedig in het euvel, louter schilderkunstige en beeldhouwkunstige termen aan te wenden, die slechts ten deele doelmatig en zuiver zijn en licht tot misverstand aanleiding kunnen geven.

Onze ronde kom met vertikale wanden, rustend op kleine voetknobbeltjes (blz. 29) geeft één kant van Lea Halpern's voortbrenging, de bolvormige vaas met bijzonder fraaie barstvorming (blz.